

ad § 5.

Paragraphen affattes saaledes:

De i denne Lovs §§ 1, 2 og 3 indeholdte Bestemmelser skulle for Fremtiden ligeledes være gjældende for Landets øvrige Kjøbstæder.

Som ny Paragraph tilføies:

§ 6.

Enhver, der har taget Borgerkab som Barbeer, skal, naar han for en af Overchirurgerne paa Frederiks- og Almindelig-Hospital eller for en Stifts- eller Landphysicus har godtgjort sin Duellighed i at kopsætte og aarelade, være berettiget til efter en Læges Anordning at udføre disse Forretninger.

For at foretage den i saa Henseende fornødne Prøve og meddele den Paagjældende sit skriftlige Vidnesbyrd om Udsalbet, nyder Overchirurg eller Physicus en Betaling af ialt 1 Rbd. af Enhver, der prøves. Vedtoges med 49 Stemmer mod 13.

Loven i dens Heelhed fattes derpaa under Forhandling.

Utsærling: Det er min Hensigt at stemme mod Loven i dens Heelhed, uagtet jeg meget gjerne indrømmer, at den er væsentligt forbedret ved de Ændringer, den nu har undergaaet, men efter min Overtydning er den endnu ikke fyldestgjørende hverken i den ene eller i den anden Henseende. Den hverken afløser det hidtil Bestaaende paa en billig eller sørger for Fremtiden paa en hensigtsmæssig Maade. Den indeholder Bestemmelser om, hvad en Barbeer som Haandlanger og Hjælper for Lægerne maa gøre og ikke gøre, som efter min Mening er meget urigtigt. Jeg seer ingen Grund, hvorfor en Barbeer mere skal have Lov til at aarelade og kopsætte en Mand end til at trække hans Tænder ud. Det er af den Art Begrændsning, som hænger sammen med Lægernes Laugsvæsen. Jeg har seet Folk, som have udført Tandtrækkerkunsten paa offentlig Gade saaledes, at selv Lægerne have erkjendt, at de ikke kunde have gjort det bedre. Derfor har jeg den Overbeviisning, at der ikke er større Vanskelighed forbunden dermed, end at det godt kan udføres af saadanne Lægehjælpere, og det er vigtigt for en fattig Mand, at han kan faae sine Tænder trukket ud for

billigt Kjøb. Man vil herimod sige: Ja, naar han gaaer til Lægen, faaer han det udført for Intet; men den Fattige er bedre tjent med at kunne faae det hurtigt udført for billigt Kjøb, end at faae det for Intet paa et Sted, hvor han maaffee kan komme til at vente hele Timer, før han bliver betjent, og ikke altid bliver modtaget strax, naar han forlanger det, hvilket han da heller ikke kan forlange, naar han skal have det for Intet. Denne hele Begrændsning, som har ført til de, som det forekommer mig, af næsten alle Laugsprocesser meest uhyggelige, nemlig de om Dvassalveri, vil faae en yderligere Næring ved denne Lov. Man kan ligesaa godt gjøre Skade ved at aarelade uheldigt — og jeg har seet Læger aarelade saa uheldigt, at det har gjort meget stor Skade — som man kan ved at trække Tænder ud. Derfor er det min fulde Overbeviisning, at vi ikke bør give en ny Bekræftelse til denne Art Bestemmelser, men det gjøre vi gennem denne Lov. Det har desuden i ke nogen saa stor Hast med, at Barbeervæsenet bliver ordnet nu. Det kan ligesaa godt stee om et halvt Aar. Det vil hverken gjøre Barbererne meget lykkelige eller meget ulykkelige. Den Behandling, som Loven nu har faaet, vil desuden, haaber jeg, bewirke, at den næste Gang vil komme frem i en bedre Skikkelse. Her er Tale om et Næringslaug, som har en virkelig Berettigelse, thi vi vide Allesammen, at Barbeeramter have været Gjensstand for Kjøb og Salg med Regjeringens Bidende og tildeels efter Lovbestemmelseres Bydende, og her er altsaa for første Gang Tale om Ophævelsen af et Laug, ved hvilket der bør tages Hensyn til Laugets Stilling i Afslutningens Dieblik, og vi have altsaa Opfordring til herved at give et saadant trosteligt Exempel, at vi kunne haabe, at Ordningen heraf for Fremtiden kan gaae let, saa at Laugene maaffee efterhaanden selv ville tilflynde os til at indrette hele det nu bestaaende Næringsvæsen paa et bedre Underlag. Derfor stemmer jeg imod Loven.

Grundtvig: Ja, jeg skal stemme for Loven. Naar den ærede Rigsdagsmænd, som sidst talte, sagde, at det ingen Hast havde med Ophævelsen af dette Laug, og at vi i alt Fald